

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 3T/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618010364
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4618010364.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Ingrid Kišacovou, PhD., v trestnej veci obžalovaného C. J. pre pokračovací zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 05. decembra 2018 takto

rozhodol:

obžalovaný
C. J., narodený XX. XX. XXXX v P.,
trvale bytom Q., E. J. XXX/XX,
toho času od 22.05.2018 vo väzbe v Ústave na výkon väzby
a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

je vinný, že:

1) dňa 16.04.2018 približne o 16.00 hod. v Topoľčanoch na Ulici I. T. prišiel k rodinnému domu č. XXXX/X, ktorého vlastníkmi sú poškodení C.. C. E., nar. XX.XX.XXXX a C. E., cez otvorenú dvojkrídlovú bránu neoprávnene vošiel na pozemok domu, prešiel do jeho zadnej časti až na terasu, kde cez otvorené balkónové dvere nazrel do vstupnej haly, v ktorej v tom čase na gauči ležala poškodená C.. E., o ktorej vedel, že bola lekárkou a podľa jeho vyjadrenia mala mať 67-70 rokov, kľakol si na kolená, cez otvorené balkónové dvere vnikol cez halu do domu až do kuchyne, kde bol vyrušený poškodenou, ktorá ho chytila za rukáv, vyšla s ním na terasu domu a zakričala na suseda, aby privolal políciu, pričom sa jej obžalovaný vytrhol a z miesta skutku ušiel, poškodenej C.. C. E. neboli spôsobené zranenia a ani jednému z poškodených nebola spôsobená žiadna škoda,

2) dňa 23.02.2018 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v Topoľčanoch na Ulici Komenského prišiel k rodinnému domu číslo XXXX/XX majiteľov - poškodených P. E. a R. E., bránku vedúcu do dvora domu si otvoril tak, že ruku vsunul do medzere v bránke, ktorá mala z vonkajšej strany bezpečnostnú guľu a rukou stisol kľučku na bránke z vnútornej strany, neoprávnene vošiel na pozemok domu ku schodisku, následne až k neuzamknutým vchodovým dverám, ktoré otvoril, vošiel do predsiene domu, kde zo skrinky odcudzil púzdro s dokladmi na meno poškodeného P. E. a finančnou hotovosťou 50 eur, čím poškodenému P. E., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., T. XXXX/XX spôsobil škodu 50 eur,

obžalovaný skutky pod bodom 1) a 2) rozsudku spáchal potom, ako bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske spisová značka 1T/18/2015 zo dňa 20.05.2015 právoplatným dňa 20.05.2015 uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom označeným rozsudkom bol súčasne zrušený výrok o vine a treste trestného rozkazu

Okresného súdu Bánovce nad Bebravou spisová značka OT/32/2014 zo dňa 31.10.2014, právoplatného v ten istý deň, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad,

t e d a :

v bode 1) rozsudku
neoprávnene vnikol do obydlia iného a spáchal čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

v bode 2) rozsudku
neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

t ý m s p á c h a l :

v bodoch 1), 2) rozsudku pokračovací zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2, § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany prejednal trestnú vec obžalovaného C. J. pre pokračovací zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, prečítaním listinných dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní i súdnom konaní. Z takto vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav opísaný vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný C. J. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Súd vyhlásenie obžalovaného po splnení zákonom vyžadovaných procesných podmienok prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Dokazovanie bolo vykonané iba v súvislosti s výrokom o treste, ochranným opatrením a náhradou škody.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplýva záver, že obžalovaný je chorobne závislý od viacerých psychoaktívnych látok. Mohol plne vedieť o prejavoch vlastnej závislosti, ktorá sa u neho prejavuje zvyšovaním tolerancie voči dávkam, ťahovým konzumom, nutkaním ku konzumu, zníženou schopnosťou kontrolovať konzum a spontánne abstinovať, drogcetrickým konaním.

U obžalovaného ide o chronický stupeň látkovej závislosti, je potrebné mu uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, s čím aj súhlasí. U obžalovaného nie je potrebné skúmať duševný stav, pretože okrem závislosti nie je inak duševne chorý. Netrpí žiadnou duševnou poruchou ani chorobou, ktorá by narúšala jeho kontakt so skutočnosťou a ktorá by patologicky determinovala spáchanie trestných skutkov.

Súd po vykonanom dokazovaní zhodnotil dôkazy týkajúce sa oboch skutkov nezávisle podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivito aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Vykonaným dokazovaním bolo bez pochybností preukázané, že skutky sa stali tak, ako sú uvedené v skutkovej vete rozsudku. Oba skutky bolo potrebné po právnej stránke posúdiť ako pokračovací zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, pretože obžalovaný v bode 1) rozsudku neoprávnene vnikol do obydľia iného a spáchal čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, ktorou sa rozumie v zmysle § 127 odsek 3 Trestného zákona osoba staršia ako šesťdesiat rokov a v bode 2) rozsudku neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu.

Z vykonaného dokazovania - priznania obžalovaného, svedeckých výpovedí jednotlivých poškodených a svedkov obžalovaný konal v priamom úmysle, ako to predpokladá ustanovenie § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Z hľadiska druhu trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil zločinu - úmyselného trestného činu, za ktorý trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov (§ 11 odsek 1 Trestného zákona).

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona. Vzal do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadájúcu okolnosť, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Ako vyplýva z odpisu z registra trestov obžalovaného, doposiaľ má od roku 1998 evidovaných 13 odsúdení pre rovnakú trestnú činnosť - krádeže a porušovanie domovej slobody, z toho v prvom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Súd však zistil, že v odpise z registra trestov nemá osobitne evidované odsúdenie Okresným súdom Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 0T/32/2014 trestným rozkazom zo dňa 31.10.2014, ktorý bol zrušený v rámci ukladania spoločného úhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 20.05.2015, sp. zn. 1T/18/2015.

V 11-tich prípadoch odsúdení obžalovaný vykonal tresty odňatia slobody, pričom v jednom prípade mu bol trest povinnej práce premenený a bol nariadený trest odňatia slobody, ktorý vykonal.

Naposledy bol obžalovaný odsúdený pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/18/2015 zo dňa 20.05.2015, ktorým mu bol uložený spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 12.12.2017. Keďže toto odsúdenie je súčasťou opisu skutku a súčasne okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby pri opätovnom spáchaní zločinu podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, súd na toto ostatné odsúdenie ako na príťažujúcu okolnosť neprihliadal.

Zaoberajúc sa hodnotením osoby obžalovaného súd zistil, že je nezamestnaný, bol vyradený z evidencie úradu práce z dôvodu nástupu výkonu trestu odňatia slobody, poberal sociálne dávky. Podľa správy o

povesti z miesta bydliska sa správa na verejnosti slušne, pokiaľ nie je pod vplyvom návykovej látky, kedy býva prchký.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Trestného zákona súd zistil, že obžalovaný sa v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní k trestnému činu priznal a svoje konanie úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona). Súčasne mu poľahčovalo, že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní aktívnou spoluprácou pri objasňovaní svojej trestnej činnosti a v súdnom konaní vyhlásením o vine tak, ako to predpokladá ustanovenie § 36 písmeno n) Trestného zákona. Súd nezohľadnil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno m) Trestného zákona, pretože sám oznámil trestný čin príslušným orgánom len v prípade skutku pod bodom 1) rozsudku a pri výsluchu k tomuto skutku oznámil, že spáchal aj skutok pod bodom 2) rozsudku. Oznámenie spáchania skutku pod bodom 2) však súd zohľadnil pri konečnej výmere ukladaného trestu.

Obžalovanému priťažovalo, že už bol od roku 1999 spolu 11-krát odsúdený pre rovnakú úmyselnú trestnú činnosť a vo vzťahu k trestným činom krádeže a porušovania domovej slobody je potrebné ho považovať za špeciálneho recidivistu.

Pri výpočte trestu súd vychádzal zo základnej sadzby odňatia slobody 3 roky až 8 rokov, ktorú postupom podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností znížil o jednu tretinu na 3 roky až 6 rokov a 4 mesiace. Takto upravenú sadzbu súd ďalej upravil postupom podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, keď pri opätovnom spáchaní zločinu jej dolnú hranicu zvýšil o jednu polovicu a ukladal trest v sadzbe 4 roky a 8 mesiacov až 6 rokov a 4 mesiace.

Súd pri ukladaní trestu napokon prihliadol aj na to, že obžalovaný sám oznámil orgánom činným v trestnom konaní pri svojom výsluchu ku skutku pod bodom 1) rozsudku, že sa dopustil aj skutku pod bodom 2) rozsudku. Neušlo však pozornosti súdu, že obžalovaný skutok pod bodom 2) rozsudku spáchal len 2 mesiace po vykonaní trestu odňatia slobody uložený mu vo výmere 2 rokov za rovnakú trestnú činnosť.

Na základe vyššie uvedených zistení súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému ako páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorý už bol v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ukladal mu znovu nepodmienečný trest odňatia slobody, s poukazom na jeho osobu, doterajší život recidivujúceho páchatela, prostredie, v ktorom žije ako nezamestnaný, povahu prejednávanej majetkovej trestnej činnosti, kde sa nedá očakávať, že po výkone trestu odňatia slobody povedie riadny život, uložil ochranný dohľad na 2 roky. Obžalovaný doposiaľ nemal uložený ochranný dohľad, preto súd považuje určenú dobu za dostatočnú.

V rámci ochranného dohľadu bude obžalovaný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Na podklade záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria súd obžalovanému uložil popri treste podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, pretože spáchal trestný čin v súvislosti s užívaním návykovej látky.

O náhrade škody súd nerozhodoval pretože poškodení nežiadali škodu nahradiť.

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.